

Jāzina katram

Kolloza ražošanas objekts un uz zvejas kuģiem ir ugunsdzēsības inventārs, arī putu ugunsdzēsības aparāti. Šie agregāti, ja tos prasnīgi un pareizi lieto, var būt un ir pirmais palīgs sākuma stadijā uguns liesmu apslāpēšanā.

Ar aparāta uzbūvi un darbības principiem, stājoties darbā, tiek iepazīstināts katrs kolloza strādājošais. Tomēr pēc laika, sastopoties ar strādniekiem kvadrātikācijas komisijā, bieži atklājas, ka strādājošo zināšanas ugunsdzēsības inventāra lietošanā nav pietiekamas. Nereti viņu nemākulības dēļ neērtā situācijā nonakam arī tad, ja tieši darba vietā kāds ugunsdzēsības darbinieks liek ledardzināt putu ugunsdzēsības aparātu. Bez jebkādam emocijām secinājums var būt nepārprotams — ekstremlāas situācijās ar uguns liesmu savaldīšanu netiksims galā. Tā, protams, nevar un nedrīkst būt, tādēļ no iepriekš minēta secinājumi jāizdara katram.

Daudz nopietnāka verība jāvelti ugunsdzēsības inventāra lietošanas iemaņu apguvei. Konstitūcijas var dot ceļa priekšmeti, kuģa kapteiņi, ugunsdzēsības un apsardzes dienēstis. Ugunsdzēsības aparātu un pārējā inventāra prasmiņa lietošana ir atkarīga no katra. Tas jāprot katram strādājošajam. Tikal tā ugunsdzēsības inventārs būs likratra palīgs. Prasmiņi lietošana ugunsdzēsības aparāts degšanas sākumā novērš uguns izplatīšanos, un nevaldādzēs zva-ml 01 pec palīdzības.

G. Bertholds

2.

Pieredzes apmaiņā Suntažos

Soreiz, gribas mazliet pastāstīt par iespaldiem, kas radušies Ogres rajona Suntažu vidusskolas vadību — direktori D. Leimani, skolotājiem J. Beltinu, Dz. Petersoni, R. Smazi, I. Tamani, skolas salmnieci L. Dāvidsoni — bijām mēs — Dina, Arvis un Jurāte.

Pirmais iespalds par skolu mums radās, tikko legājām skolas telpās, kad uz mūsu jautājumu: «Val jūs nevarētu, lūdzu, pateikti, kur varētu atrast skolotāju istabu?», vecāko klašu zēlums laipni atbildēja: «Kāpēt otrajā stāvā, lūdzu!». Šis «lūdzu» mūs patīkami pārsteidza. Dienzēl jāteic, ka mūsu skolas šis mazais vārdiņš neskan nemaz tik bieži.

Kameri nokļuvām līdz skolotāju istabai, mēs jutāmies nevis kā trokšņainā skolā, bet kā ļoti viesmīlīgā un patīkamā mājā. Pats pārsteidzošākais, atšķirībā no citām skolām, bija skolas neparasti veidotais interjers. Bet par to mazliet vēlāk.

Skolotāju istabā mūs sagaidīja skolas mācību parzine. Protams, galvenokārt mūs interesēja skolā mācību sistēma (Suntažu vidusskola skolēni mācās izvēles priekšmetus). Mācību parzine mums īst pastāstīja, kā notiek mācību priekšmetu izvēle. Protams, ir arī obligātie mācību priekšmeti — latviešu valoda un literatūra, zīmēšana, muzika, vēsture (arī kultūras vēsture), fiziska audzināšana, arī krievu valoda un literatūra, jo Suntažu vidusskola ir divplūsmu skola. Vārdi saukt, obligāti ir tie mācību priekšmeti, kuri dod skolēniem humanitāro izglītību. Kā izvēles priekšmetus skolēni mā-

cas abas matemātikas, ķīmiju, fiziku, bioloģiju, astronomiju, svešvalodas, darbmācību, informātik, rasešanu. Turklāt vismaz divi no šiem izvēles priekšmetiem ir jāmacās obligāti. Kaut arī skolēnu ir maz — Suntažos mācās tikai mazliet pāri par 400 skolēniem un vidusskolā ir tikai viena 9. viena 10. un viena 11. klase —, nav tāda mācību priekšmeta, kuru skolēni vispār nebutu izvēlējušies. To priekšmetu atzīmes, ko skolēns nav izvēlējis mācīties vidusskolā, ja viņš noteikti zina, ka tas viņam nepūs vajadzīgs dzīvē, neparādas arī žurnālā, liecībās, beidzot, arī atestātā. Atzinmju vietā ir svītrīna. Protams, ja skolēns nezina, kur turpināsies viņa gaitas, nav izslēgta iespēja mācīties arī visus priekšmetus. Piemēram, 9. klase no 17 skolēniem 12 mācās visus priekšmetus, 10. klase jau no 27 skolēniem 3, bet 11. klase no 23 tikai 4 skolēni. Tātad, jo augstāka klase, jo vairāk skolēnu zina, kur tālāk ies mācīties.

Interesanā mums ilkkās doma, ka ar nākamno gadu Suntažos būs vēl viens jauns obligātais mācību priekšmetis, kurš dos latviešu folkloras, tautasdziesmu, tradīciju zināšanas. Jau šajā mācību gadā gandrīz visi skolas pasākumi veidoti latviešu tautas tradīciju garā. Tiek atzīmēta gan Andreja diena, gan Jūrģi, gan Mikēdiena un visi nu jau gandrīz alzmirstie latviešu tautas svētki.

Tas viss mums ilkkās ļoti interesanti, bet vēl vairāk mēs gribējām paskatīties skolu. Katrs stāvs ikrasāis cītā tont un veidā, katra stāva kāpņu sienas ir cītā noformējuma — brīnišķīgi.

Pirmie rezultāti

11. aprīlī pagāja tieši puse no plānotā kārtējā kuģa «Orķis» reisa. Saņā laika lielākoties tika strādāts Atlantijas okeāna atklātāajā daļā uz rietumiem no Porskūpaina sēkļa. Perioda pēdējās dienas «Orķis» legāja Fartēnu salu ekonomiskajā zonā.

Pagaidām kuģis pēc visiem rādītājiem apstieidz reisa uzdevuma paredzēto vīdeji apmēram par 10 dienām. Liekās, nav sevišķi daudz. Tomēr jāņem vērā, ka strādāt šeit, sevišķi Porskūpaina rajonā, nācās ļoti sarežģītos meteoroloģiskos apstākļos, kādi cītārt, piemēram, rietumsahāras rajonā, nav pat sāpos rādījušies. Neskaitot tās reizes, kad uz samēra īsu laiku paslītinājās laika apstākļi, kuģis 8 dienas pilnībā zaudēja vētru dēļ, vēl vismaz 4 dienas aizņemusi pārgājieni no viena zvejas rajona uz citu. Un tas viss — 45 dienu laikā, kopš kuģis teradies zvejas rajonā.

Sādi diezgan augsti rezultāti, kaut gan bija visi minētie sarežģījumi, panākti ar visas komandas godprātīgu un pašalieldzīgu attieksmi pret pienākumu. Kā atzīmēja kuģa tehnoloģiskā dienesta pārstāvi, «ar parliecību var konstatēt, ka, lai gan pēc dažiem rādītājiem mēs pagaidām nevaram panākt starptautisko standartu līmeni, tomēr valsts iekšējā tirgū mūsu ražotā produkcija ir pilnīgi konkurētspējīga. Starp citu, pašlaik mēs esam panākuši tādu kvalitāti, kāda nebija pa spēkam pat ja-pāņu specialīstiem eksperimentālajā reisa.»

J. Vrublevskis, kapteiņa pirmais palīgs

Piektdien, 1989. gada 28. aprīlī BANGA

NR 14/96